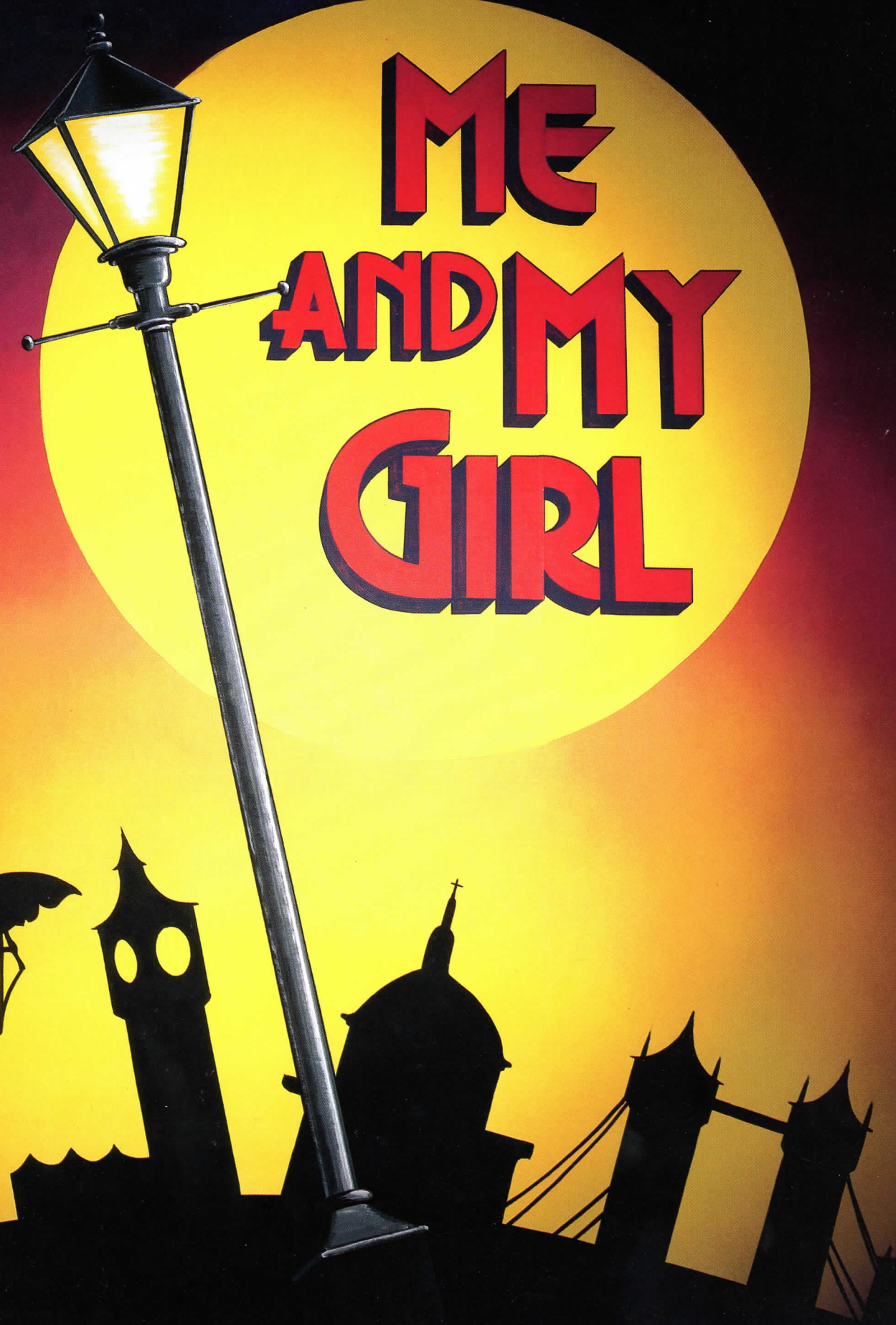

aarhus teater
S T O R E S C E N E

ME AND MY GIRL

PREMIERE 6. SEPTEMBER 1996

Stof til eftertanke

Kommende forestillinger på Aarhus Teater

SOYAS 100

Cabaretsenen • 30.10 - 7.12.96

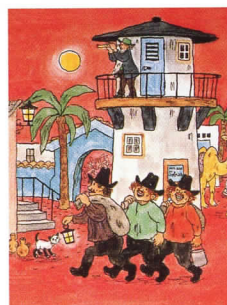
I år ville SOYA være fyldt hundrede år – det fejrer Aarhus Teater med en cabaret, der går tæt på forfatteren, hans holdninger og udsagn om livet i Danmark.

MOJO

Scala • 31.10 - 30.11.96

Danmarkspremiere på Jez Butterworths prisbelønnede stykke om gangstere i showbiz – med masser af rock'n'roll musik og en gnistrende dialog.

FOLK OG RØVERE I KARDEMOMME BY

Store Scene • 8.11 - 22.12.96

Tid til at (gen)opleve Thorbjørn Egners dejlige familieforestilling – fordansket af Halfdan Rasmussen.

DEN SKÅREDE KRUKKE

Store Scene • 29.11.96 - 11.1.97

En klassisk komedie – om misbrug af magt. Til trods for at stykket foregår i en fjern tid er temaet lige aktuelt; "Hvem dømmes dommerne"?

Løssalg starter ca. 4 uger før premieren, abonnement- og gruppesalg er startet

Billetservice – tlf. 8933 2622

Abonnement- og gruppesalg – tlf. 8933 2607

Hovedsponsor for Aarhus Teater

**House of
PRINCE**
AKTIESELSKAB

Sponsor for lysteknik på Aarhus Teater

Martin

Vis teaterbilletten

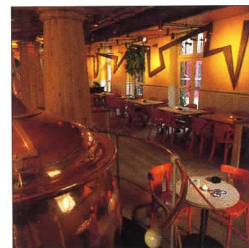
og få en gratis dessert

En billet til Aarhus Teater kan også bruges til at kombinere teaterbesøget med en god middag.

Vi fortsætter i sæsonen 1996/97 vores aftale med fem nærliggende restauranter, som tilbyder teatrets publikum en gratis dessert eller osteretning ved bestilling af hovedret fra menuen.

Kannikegade 10
8000 Århus C.
Tlf. 86 13 80 00

Hjemmebrygget økologisk fadøl og saftige, kødfulde spareribs. Nyt specialbryg hver måned!

A HEREFORD BEEESTOUW

Skolegade 5
8000 Århus C.
Tlf. 86 13 53 25

Åbningstider:
11.30 - 14.00 &
17.30 - 23.00 (køkkenet lukker kl. 21.30)

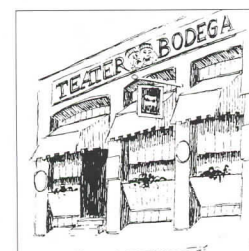
Guldsmedegade 20
8000 Århus C.
Tlf. 86 19 60 33

Dagens menu
2 retter 112,- 3 retter 138,-

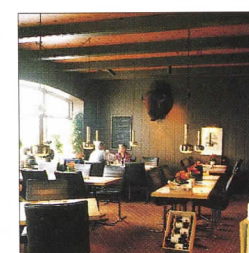
Skolegade 7
8000 Århus C.
Tlf. 86 12 19 17

Åbningstider
man. - lør.:
11.00 - 00.30 (Køkken 11.00 - 23.30)

Skolegade 10
8000 Århus C.
Tlf. 86 13 28 27

Køkkenet åbent:
11.30 - 23.30
Søndag 11.30 - 23.00
Et minut fra Aarhus Teater og Domkirken

Pigen og Mig

Livet kan vær` tomt
Livet kan vær` skræk` lig ensomt
Når man altid er alen` som
Så er livet tomt

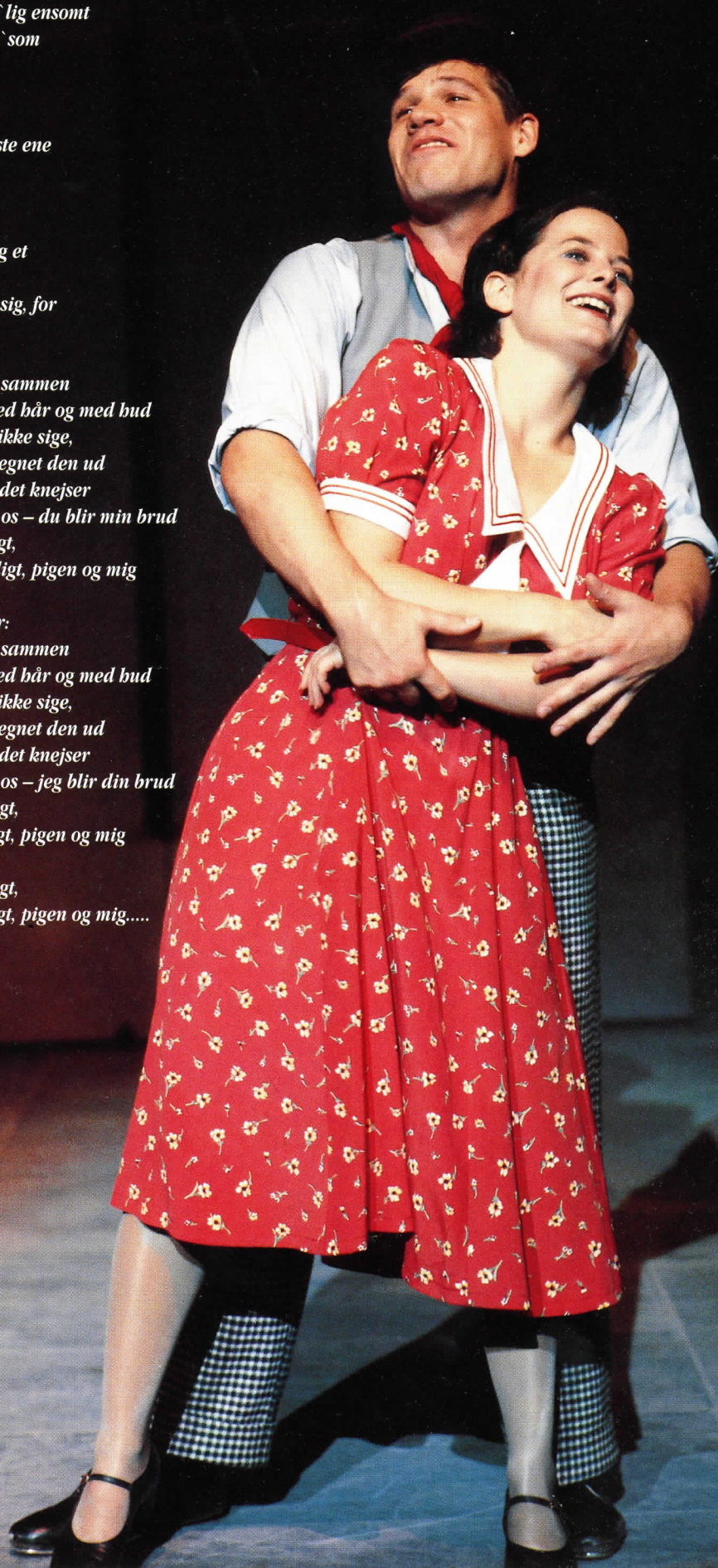
Livet lyser op
Når man har den en`ste ene
Ikke mere er alene
Så er livet lyst

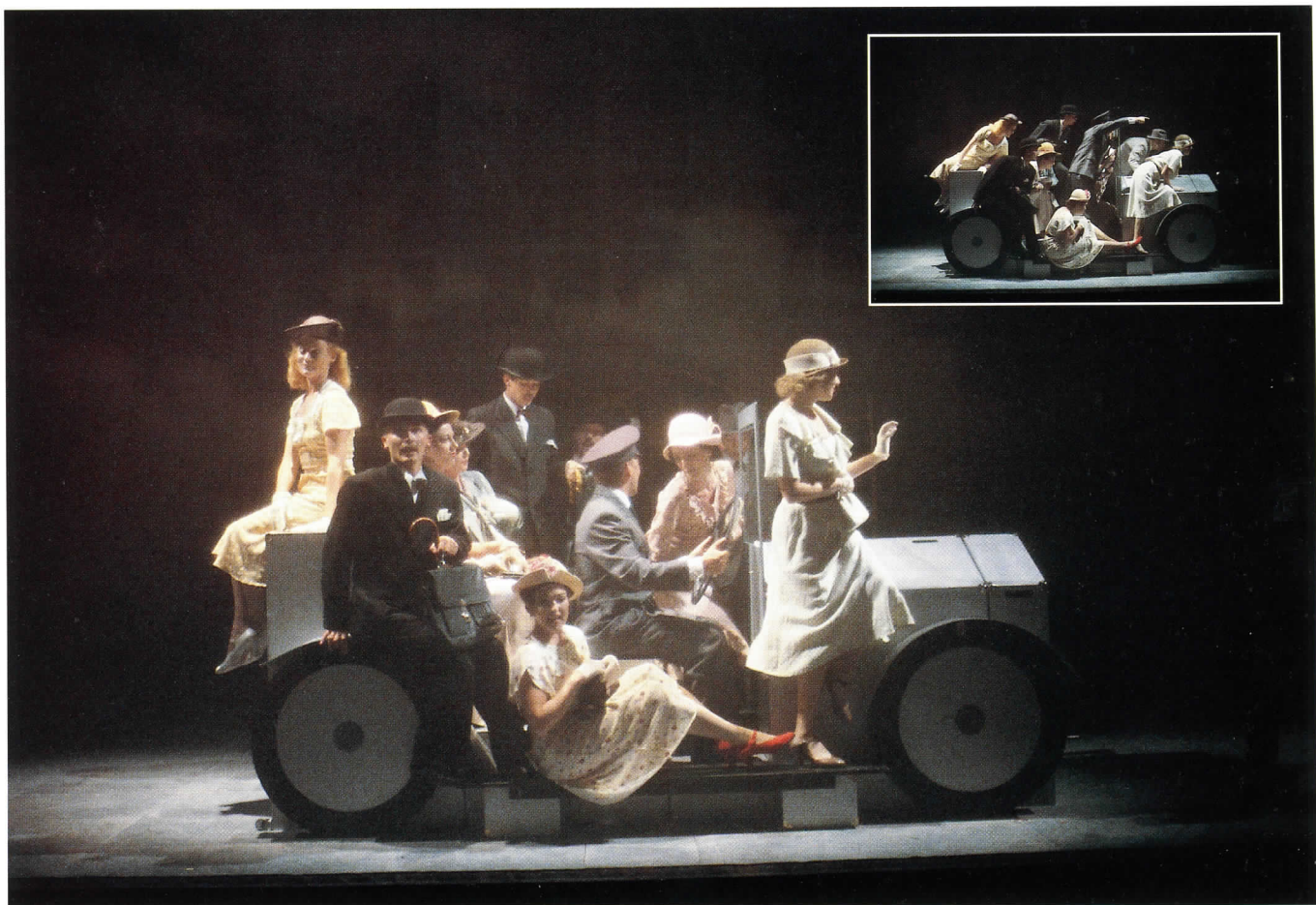
Alt var uden mening og et
farligt besvær
Men det hele ændred` sig, for
nu er du her

Pigen og mig, vi hører sammen
i fryd og gammen – med hår og med hud
Pigen og mig, hvorfor ikke sige,
Mig og min pige, har regnet den ud
Bryllup i hvidt, tårnet det knejser
Mens præsten splejser os – du blir min brud
og det blir sjovt, kærligt,
ja, vi skal ha` det herligt, pigen og mig

Jeg elsker, når du siger:
Pigen og mig, vi hører sammen
I fryd og gammen – med hår og med hud
Pigen og mig, hvorfor ikke sige,
Mig og min pige, har regnet den ud
Bryllup i hvidt, tårnet det knejser
Mens præsten splejser os – jeg blir din brud
Og det blir sjovt, kærligt,
ja, vi skal ha det herligt, pigen og mig

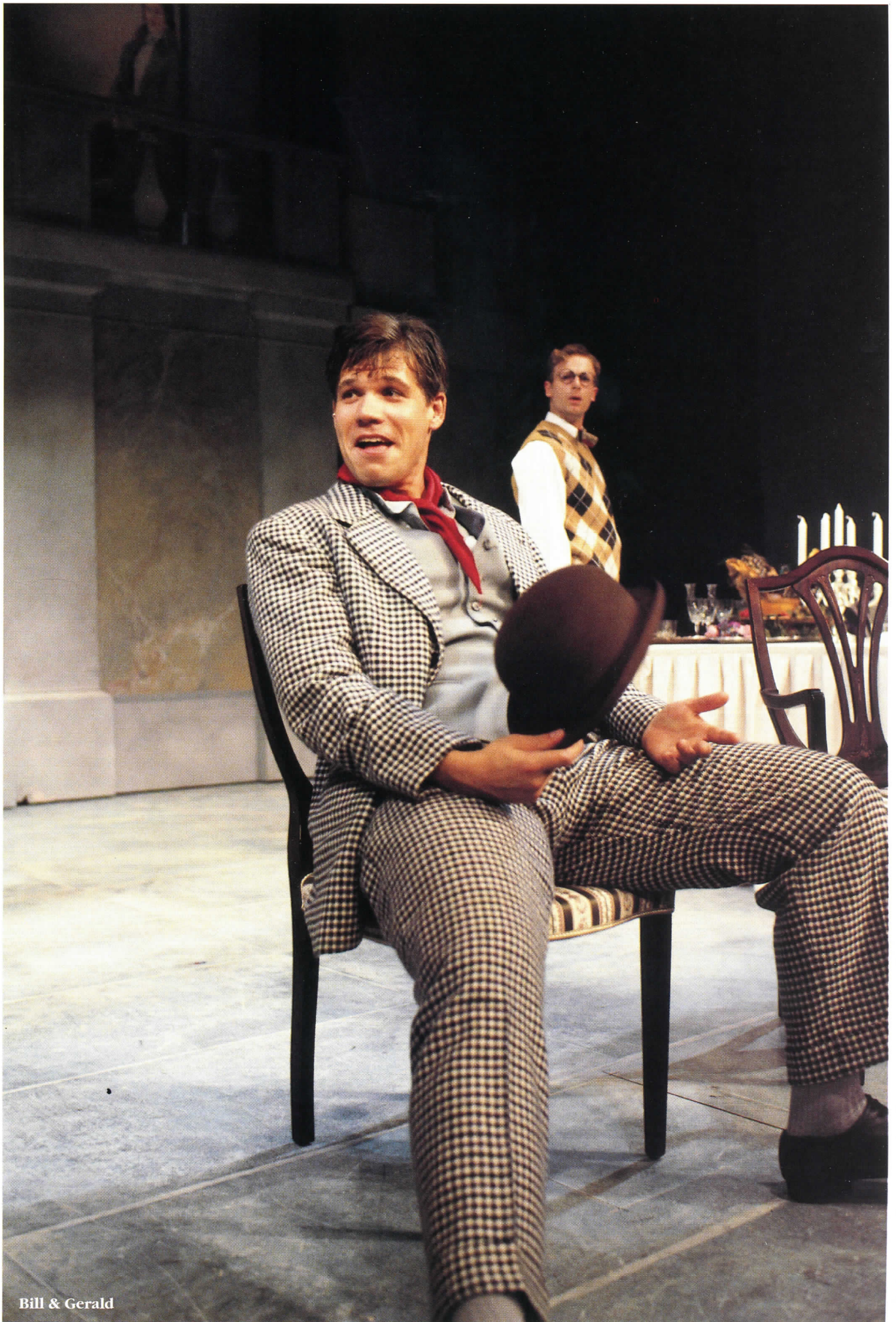
Og det blir sjovt, kærligt,
Ja, vi skal ha det herligt, pigen og mig.....

Snobberi er uundgåeligt i et klassesamfund. Det er absurd at stræbe efter en position i det højere selskabsliv, men det er næsten lige så absurd at forarges moralsk over det. Det sociale snobberi har tilsat en del udmærket engelsk skønlitteratur et skarpt smagende krydderi. J.B. PRIESTLEY

Bill & Gerald

DEN ENGELSKE MUSICAL – FRA VICTORIATIDEN TIL LAMBETH WALK

Den engelske musical-comedy er barn af 1890'ernes viktorianske London. Efter den første store teatersucces med *A Gaiety Girl* (1893) blev mange andre musikalske "piger" i de følgende årtier holdt over dåben, og fik navne som *The Shop Girl* (1894), *A Runaway Girl* (1898), *A Country Girl* (1902) eller *The Quaker Girl* (1910).

Historierne lignede i forbløffende grad hinanden og handlede ofte om sociale klasseskel, forsvundne forældre, røverier, forbyttede børn og genfundne arveonkler. Slutakten var fuld af genkendelser, afsløringer og de elskendes endelige og "overraskende" forening, garneret med en gentagelse af showets bedste, mest slagkraftige og iørefald-

ende sangnumre. Hyppigt henlagt til et pikant fransk bade-
sted, hvor finalen kunne
udfolde sig lidt mere løs-
sluppet end i Bath eller
på Brightons badehoteller.

Efter 1. Verdenskrig
og bruddet med
fortidens idyl blev det
vanskeligt op igennem
20'erne for den engelske
musical-produktion at
finde fodfæste over for
radioen, filmen og de
importerede musik-
forestillinger fra Wien
og især fra Broad-
way, der nu tiltrak
det store publikum.

Jazzens og syn-
kopernes entré i
London i 1919, og
søskendeparrets
Fred og *Adele*
Astaires tiljub-
lede præsentation af den nye
tids danse- og
sangnumre –
først i 1923
med *Stop*
Flirting
og det
senere
gensyn

i Gershwins *Lady Be Good* (1926) og *Funny Face* (1928) var en konkurrence, der skulle medvirke til fornyelse af den engelske musical. Aldrig før havde det engelske publikum set tilsvarende tempo, rytme, stil og raffineret scenisk fremtræden, og det nye fænomen: Skuespiller-sanger-danser i ét – slog markant igennem og blev idealet for fremtidens musical. Et enkelt eksempel er *Noel Coward*, der med entusiasme tog ved lære af *Fred Astaires* stil, og selv fik indflydelse på revyens og musicalens udvikling.

Konkurrencen fra Amerika blev inspiration for London-musicalens udformning igennem de følgende årtier.

1930'erne kæmpede hårdt med den økonomiske krise, og chokbølgerne fra Wall Street bremsede mange teaterinvestorer; men det virkelige problem blev først og fremmest skabt af konkurrencen fra talefilmen, der kunne levere showfilm af hidtil uset størrelse og i overdådig iscenesættelse. Det skulle, fra 1930 til 1960, blive en storhedstid for amerikanske musicalfilm.

I London blev der efterhånden en vis træthed over for de europæiske operetter og importen fra Broadway, og der opstod et udtrykt ønske om en selvstændig engelsk musicalstil.

Datidens store teaterproducent *Charles B. Cockeran* tog opfordringen op med bl.a. *Noel Cowards Bitter Sweet* som det første slående resultat. Forestillingen blev gennem to år set af næsten en million tilskuere. Successen blev efterfulgt af endnu en Coward-musical *Cavalcade* (1931) – en historisk kavalkade over livet i England gennem 30 år, og med 300 medvirkende i en spektakulær opsætning, der viste scener fra generalstrejken, *Titanics* forlis og Dronning Victorias begravelse.

Bestræbelserne på selvstændighed blev også forsøgt af komponisten og skuespilleren *Ivor Novello*, som, på *Drury Lane*, tegnede sig for nogle af 30'ernes største operettesuccesser, bl.a. *Glamorous Night* (1935) og *Careless Rapture*

(1936), efterfulgt af flere i de efterfølgende femten år. *Ivor Novellos* musik bar præg af den europæiske operette-tradition, mens komponisterne *Vivian Ellis* og *Noel Gay*, blev bannerførere for den nye engelske stil. Begge skabte adskillige succeser og sanghits gennem 30'erne, men er i dag bedst kendt for deres respektive, moderne versioner af Askepot-historien.

Således skrev den tidligere koncertpianist *Vivian Ellis* musikken til *Mister Cinders* (1929 – Kbh 1932 og 1942), og *Noel Gay* samarbejdede med tekstforfatterne *Douglas Furber* og *Arthur Rose* på opsætningen af *Me and My Girl* (1937 – Kbh 1948 og 1951) med cockney-komikeren *Lupino Lane* som *Bill Snipson* fra bydelen Lambeth – den genfundne arving til både adelstitel og herresæde.

Noel Gay – ved dåben *Reginald Moxon Armitage* – (1898-1954) – var en musikalsk begavelse, der allerede som ganske ung blev assisterende organist og korleder ved katedralen i fødebyen Wakefield. Hans fremtidsplaner gik i klassisk retning, og fra 1913 studerede han ved Royal College of Music, London, senere også ved universitetet i Cambridge. For at tjene til studierne indvilgede han i at skrive sange til en revy, hvilket afslørede hans talent for at komponere populære sange. Kirke-musikeren og teaterkomponisten *Armitage* var på den tid uforenelige størrelser, og således fødtes i stedet teatermanden *Noel Gay*.

Noel Gays karriere kom til at strække sig over 25 år, hvor han skrev musik til 26 sceneshows, 28 film og 45 af datidens tophits til periodens ledende stjerner som *Gertrude Lawrence*, *George Formby*, *Vera Lynn* og mange flere. I flere årtier var *Noel Gay* den eneste teaterkomponist, der havde fire shows kørende samtidig i Westend – rekorden blev først overgået af *Lloyd Webber* i 1980'erne.

Me and My Girl havde urpremiere på *Victoria Palace Theatre* i december 1937 – titlen knytter sig utvivlsomt til

de mange omtalte musical "girls" fra 1890'erne. Men hvilken udvikling havde de ikke gennemløbet på fyrré år, siden *A Gaiety Girl*?

"Pigen" var blevet selvstændig og moden og gennemført musikalsk – og kæresten var blevet officiel og en del af titlen.

Me and My Girl blev en formidabel succes med 1.646 opførelser på 5 år. Modtagelsen var ganske vist lunken, men en direkte radiotransmission fra forestillingen, hvor lytterne kunne høre latteren og hittet *Lambeth Walk* gjaldende ud af højttalerne, sikrede succes hos det store publikum.

Lambeth Walk blev et verdenshit – efter sigende danset af *Mussolini* i den britiske ambassade i Rom, hvor han faldt i gulvtæppet. Helt ekstraordinært blev den omtalt i lederen i *The Times*.

En anden avis skrev i det skæbnesvangre år 1938: "Mens diktatorer skændes og statsmænd snakker, danser hele Europa til *Lambeth Walk*". I 1939 blev *Me and My Girl* filmatiseret under titlen *Lambeth Walk*.

Små halvtreds år senere – i 1985 – genskabtes *Noel Gays* musical, suppleret med enkelt af komponistens melodier fra tiden – og endnu engang blev *Me and My Girl* en stor teater- og publikumssucces, der skulle skrive teaterhistorie med syv års opførelser på *Adelphi Theatre* i London.

Me and My Girl er anderledes og adskiller sig fra vor tids typiske musicals – fra *Starlight Express* til *Les Misérables* og *Atlantis*.

Men hvad er det i *Me and My Girl*, der fortsat kan charmere? Er det tonen fra den engelske musichall, eller er det satiren over classeskel og snobberi, eller er det cockney-tungen i kinden, der fænger. Eller er det nostalgien om det England, der ikke findes længere, men som gjorde TV-serien *Upstairs and Downstairs* elsket?

Sikkert er det, at *Noel Gays* musik fortsat lever ligeså elsket som for 50 år siden – og ikke mindst på grund af *Lambeth Walk*.

Jørgen Heiner

Gerald & Jaqueline

Jaqueline & Bill

*Som vort samfund nu engang er indrettet, er det umuligt for et menneske
ikke at være om end kun ganske lidt af en snob.*

W.M. THACKERAY

Sally, Bill & Jaqueline

Maria, Parchester & Sir John

Det er et væsentligt engelsk træk ikke at tillade intellektet at følge sin egen bane og bestemme alt: Der skal være plads til at tingene kan få form og farve af instinkt og intuition. Dette gør dem hverken værre eller bedre end andre europæere, men det gør dem "anderledes". J.B.PRIESTLEY

Lady og Lord Battersby, Sir Jasper, Jaqueline & Bill

LAMBETH WALK

– STILL GOING STRONG

Richard Armitage, søn af afdøde Noel Gay giver et indblik i det held, der skal til og de problemer der opstår, når en klassisk musical skal genoplives.

Han er ansvarlig for forlægget til opførelsen af 80'ernes Me and My Girl i Londons berømteste teaterområde, the West End. Richard Armitage og hans sønner, Charles og Alex, udgør 2. og 3. generation af et musik- og kunst-managementfirma grundlagt af Noel Gay i 1938.

Da jeg, fortæller *Richard Armitage*, besluttede at *Me and My Girl* skulle genopføres på den professionelle teater-scene, fandt jeg hurtigt ud af, at det var mere end arvingen til Hareford Hall som manglede: Der fandtes intet manuskript af den originale forestilling, desuden var to vigtige sange fuldstændig forsvundet.

Til min store sorg viste det sig yderligere, at den sidste kopi af filmen *The Lambeth Walk* var blevet destrueret i Holland, blot et par måneder før jagten på den satte ind.

Sønnerne af stykkets to forfattere,

Ian Rose, doktor i det vestlige Canada og *Mortimer Furber*, bosat i Spanien, bidrog til det igangværende opklaringsarbejde ved at gennemlede deres lofter. Vi annoncerede og blev hjulpet på vej af den oprindelige *Sally*, Teddie St. Denis, nu en livlig 79-årig. Men vi fandt stadig intet manuskript. Efterhånden fandt vi ud af, at Lord Chamberlains nu nedlagte 'Censorship Office' havde doneret mange gamle manuskripter til British Museum og på den måde ramte vi en guldåre. Eller måske snarere en bronzeåre, det var nemlig forprøve manuskriptet vi fandt dér, med rettelser af Lord Chamberlain (ordet 'cissy' (tøsedreng) var f.eks. eftertrykkeligt slettet som værende uanstændigt sprog). Det viste sig at flere af sangene i dette manuskript slet ikke var indgået i opsætningen, mange af scenerne var ændret grundlæggende under prøverne, og manuskriptet indeholdt ingen af de allermest kendte numre, idet de var blevet udviklet under produktionen.

Men forfatterne havde lavet en amatør version i 1950, som var fuld af instruktions-noter, men denne version

lignede dog langt fra det originale manu- skript. Dialogen var forenklet og brudt op for at kunne skabe flere tale-roller. To sange – *I would If I Could* og *Take It on the Chin* – havde Noel Gay vurderet var for vanskelige for amatører. Fire sange var til gengæld kommet til hovedsagligt for at udnytte energien i amatørkoret.

Mange lange timers parallel læsning begyndte. Dette og hjælpen fra nogle af de som havde set showet på *Victoria Palace* mange gange, resulterede i et tykt manuskript, som blev det fundament *Stephen Fry* og *Mike Ockrent* skabte den nye version ud fra.

Der var ingen intentioner om med magt at modernisere, men for eksempel havde cockney rimslang nyhedens interesse i 1937, men ikke i 1984. Brugen heraf blev derfor reduceret, og i dag meningsløse referencer blev fjernet.

Med andre ord, vi havde et manuskript, men det krævede rent detektivarbejde at finde en af de manglende sange og uovertruffet held at finde den anden.

I forbindelse med noget helt andet

Ceremonimester & personale

Sally

havde vi bemærket en forkert sagshenvisning i EMIs godt bevogtede samling af arkivplader. Vi spurgte om en lignende forkert mærkning kunne have skjult vores bytte.

Det var tilfældet. Min søn og jeg endevendte et loft den følgende weekend, her fandt han en stor papæske adresseret til *Noel Gay* uden porto og uåbnet. Kassen indeholdt lakplader fra den kendte radioudsendelse, der placerede *Me and My Girl* på det musikalske verdenskort for 47 år siden. Vi holdt vejret og ja, den 30 minutter lange udsendelse indeholdt rent faktisk den sidste brik til puslespillet.

Derefter opstod et andet bemærkelsesværdigt tilfælde: Det havde længe været vores ambition at få produceren,

David Aukin til at stå for redigeringen og genskrivningen samt castingen til *Me and My Girl*, men hans fortræffelige talent var engageret ved det mindre Hampsted Theatre.

Så hørte vi at han skulle flytte til *The Leicester Haymarket*, et af landets største musicalteatre. Han og jeg mødtes næste dag og hans entusiasme har siden været drivkraften i hele

operationen. Kort tid efter involverede han talentfulde *Mike Ockrent* og sammen skabte de to et stort kreativt hold.

Partituret endte med i store træk at ligne originalen, dog indeholdende to sange fra amatørversionen.

Derefter ønskede holdet sange til at udfylde enkelte huller. En lys, og klar åbning til anden halvdel. *The Sun has got His Hat On* passede perfekt til formålet.

Leaning On a Lamp Post kunne sagtens have været skrevet til det øjeblik i stykket hvor *Bill* driver omkring i Lambeth i håb om at finde *Sally*.

Love Makes the World Go Round passer som hånd i handske til instruktørens ønske om en romantisk ballade for to ikke helt ædru personer.

Musikken er blevet omarrangeret af *Chris Walker* så den passer til en orkesterstørrelse af nutidig West End stil, men med en besætning, der er baseret på *Billy Cotton/Jack Hyltons* bands fra 30'erne og 40'erne.

Et show på denne størrelse har bragt talenterne fra et foruroligende stort antal mennesker sammen – tæt på 80 i dette tilfælde – og et tilsvarende stort antal svære beslutninger er blevet taget.

Den erfarne producer som ringede

til mig, mens jeg var på ferie, for at ordinere total afslapning – “Du bliver seks år ældre i løbet af de næste seks måneder” – tog ikke fejl.

Det næste store problem var at finde et West End teater som ville engagere showet efter Leicester. Uden et sådan engagement ville vi ikke have råd til at sætte showet op i Leicester i den overdådige udgave vi havde planlagt.

Vi læste at *Adelphi*, vores første prioritet, var blevet overtaget af *James Nederlander*, den roste Broadway impresario. Han var tilfældigvis i London. Vi spiste morgenmad sammen næste dag og inden ugen var omme var han indforstået med at *Me and My Girl* skulle flyttes til hans teater syv måneder senere på trods af mange andre fristende tilbud. Et prisværdigt udtryk for tillid til projektet.

Den eneste usikkerhedsfaktor derefter var om publikum ville vælge at bakke op om *Me and My Girl*. Omkring jul vidste vi at billetsalget i Leicester havde slået alle tidligere rekorder i Leicester Haymarket-teatrets 11-årige historie. *The Lambeth Walk* var derefter parat til endnu en gang at forlænge sin allerede 50-årige levetid.

Bearbejdet og oversat af
Katrine Bering Liisberg

ME AND MY GIRL

Manuskript og sangtekster:

L. Arthur Rose og Douglas Furber

Musik: Noel Gay

Ny version bearbejdet af:

Stephen Fry og Mike Ockrent

Original instruktion: Mike Ockrent

Original koreografi: Gillian Gregory

Iscenesættelse og koreografi: Lisa Kent

Koreografiassistent: Samantha Murray

Instruktørassistent: Hanne Gelter

Scenografi og kostumer: Erik Söderberg

Kapelmester: Matts Paulson

Alternerende kapelmester: Mogens Dahl

Oversættelse: Hans Kragh Jacobsen

Dukker: Barbara Freud Magnus

Lysdesign: Niels Emil Larsen

Lyddesign: Kim Engellbrecht

Bill Snibson ... Kim Leprévost

Sally ... Camilla Bendix

Maria, grevinde ... Anne-Vibeke Mogensen

Sir John ... Jens Pedersen

Jaqueline ... Dorte Hansen Carlsen

Gerald ... Kristian Holm Joensen

Parchester ... Jens Zacho Böye

Lord Battersby ... Ejnar Hans Jensen

Lady Battersby ... Jytte Irene Møller

Sir Jasper ... Karl Erik Christophersen

Charles, butler ... Ulf Stenbjørn

Mrs Brown/Sophia ... Merete Hegner

Politi/Ceremonimester ... Anders Baggesen

Forestillingsleder: Trine Tue

Regissør: Bruno Nielsen-Boreas/Mads Bo Jørgensen

Suffli: Anette Walsøe

Afvikling lys: Knud Jacobsen/Bo Høgh Jensen

Afvikling lyd: Kim Engellbrecht/Andreas A. Carlsen

Kostumeassistent: Gurli Radich Johansen

Teatermalers: Anne-Marie Kjær

Kostumiere: Hanne Gissel, Mehmet Hilmi

Frisør: Britta Nygaard

Rekvisitører: Viggo Bay, Steen Jonassen

Urpremiere: December 1937, Victoria Palace, London

Repremiere: 12. februar 1985, Adelphi Theatre, London

Teaterforlag: Nordiska Strakosch Teaterforlaget ApS

Premiere 6. september 1996

Dansere:

Johanna Lindholm, Maria Larsson,
Audrey Castaneda, Anne Suppli,
Mia Røge, Bjarne Mosegaard Jepsen,
Allan Fogt Gyldenkerne, Johan Espeland,
Peter Persson, Anders Thorhauge.

Sangere:

Karen Marie Lillelund, Lissen Marschall,
Mette Dahl, Bjarne Langhoff Jensen,
Flemming Fanø Christiansen, Eric Holm.

Musikere:

Edi Premate (klaver, keyboard), Henrik Svenning
(Janitshar), Morten Lund (trommer),
Kim Mikkelsen (bas), Niels Nørgaard
(trombone), Inge Nielsen (horn), Robin Watson
(reeds), Peter Rasted (trompet), Anne Mette
Knudsen (trompet), Franciszek Lejczak
(koncertmester, violin), Staffan Borsemann
(alternerende koncertmester, violin),
Jan Jacobsen (reeds), Niels Hoppe (reeds).

Repetitører:

Edi Premate, Allan Dahl Hansen,
Kristian Borregaard.

*Supplerende oversættelse
& sproglig konsulent:*
Vibeke Otto

Forestillingens varighed:
Ca. 3 timer incl. pause.

Chef Lyd/lys: Jens Ravn
Chefflysdesigner: Niels Emil Larsen
Scenemester: Kai Johansen
Overregissør: Steen Boutrup
Teknisk chef: Jørn Walsøe
Markedsføringschef: Leif Due
Teaterchef: Palle Jul Jørgensen

Foto fra afsluttende prøver: Jan Jul
Plakat og program layout:
Smidstrup Grafisk Bureau
Programredaktion: Jørgen Heiner og Leif Due
Tryk: C.C. Print ApS 92

Bill & Sir John

I hvilket andet land kunne en mand finde på stolt udfordrende at fortælle én, at faciliteterne var for ringe, da han sidst var i fængsel?

GEORGE SANTAYANA

PERLEMORSFOLKET (PEARLIES) OG RIMSLANG

Traditionen med "pearly konger og dronninger" begyndte i Victoria-tiden. Gadehandlerne i East End levede på må og få og var konstant på farten p.g.a. deres ulovlige foretagende. Derfor udvalgte de 'konger' til at beskytte sig mod bøller, som forsøgte at drive dem væk fra deres stader. 'Kongerne' blev valgt ud fra deres fysiske styrke, mod og gode talegaver. Hvert område havde sin egen 'konge' og han og hans familie betragtedes som adelige. På den måde arvede hans efterkommere automatisk titlen.

Selv efter, at "pearly konger og dronninger" fik tilladelse til at drive handel, blev traditionen holdt ved lige.

Inspirationen til "pearlykongernes" tøj menes at stamme fra ankomsten af en stor ladning af de dengang så populære perlemorsknapper fra Japan i 1880'erne. En gadehandler syede dem rundt om sine vide bukseben og startede dermed moden.

En anden teori er, at Henry Croft, en ivrig indsamler til velgørenhed, fandt ud af, at da han syede perlemorsknapper på en gammel frakke tiltrak han en masse opmærksomhed og hans indsamlingsboks fyldtes hurtigt.

Til at begynde med var dragterne kun kantet med knapper, men gradvist blev designet mere avanceret – forestillende stjerner, måner, blomster, livets træ, guds øjne, frugtbarheds-symboler mm. Hver dragt har omkring 30.000 knapper og kongedragterne vejer helt op til 35 kg. eller mere. Jakkesættene bæres til dåb, bryllupper og begravelser, gadehandlernes årlige høstfestival og ved Epsom på Derby Day. Derudover bæres tøjet under det store velgørenhedsarbejde, "Pearlierne" laver til støtte for lokale hospitaler. Det er især dette arbejde, der i dag har gjort "Pearlierne" så berømte.

Gadehandlerne har også deres helt eget sprog – cockney-rimslang – der traditionelt drejer sig om penge, øl, politiet, kvinder, gode tilbud osv. Ledsaget af nik, blink og anden gestik har det nærmest fungeret som et kodesprog, som kun de indforståede kunne forstå.

Eksempler på

Cockney rhyming slang – rimslang:

Bees an Honey, money

– Sur Fløde, døde

Cain and Abel table

– Kop og Ske, te

Trouble and Strife wife

– Bakse og Bone, kone

Half Dollar collar

– Hunde oppe og Hænge, penge

Jam Jar car

– Kost Spand, mand

Whistle and Flute suit

– Skåle og Fade, blade

LAMBETH WALK

Lambeth — Åh, hvis du så
 Er græsset grønt? Er himlen blå?
 Nej, der er ikke fint og plej't
 Men det er osse ligemeg't
 Vi har et andet svar:
 Mere sjov end i andre bar
 Og når vi rigtigt går i gang — halløj!

Kom et smut til Lambeth a`
 Kom en aften — Kom en dag
 Så skal vi nok
 snuppe en Lambeth Walk

Hver en lille Lambeth-gut
 med sin lille Lambeth-snut
 Så skal de nok
 snuppe en Lambeth Walk

Se, hvor det hele glider
 Vi gør kun det, vi gider
 Ta`nu og smut forbi dør
 Kom dør — bli`der

Er du først i Lambeth a`
 Kom en aften — kom en dag
 Så skal du nok
 snuppe en Lambeth Walk

(de sidste fire strofer gentages)

Hver en lille Lambeth-gut
 Med sin lille Lambeth-snut
 Så skal de nok
 snuppe en Lambeth Walk — hej!

Snuppe en Lambeth Walk — hej!

Kom et smut til Lambeth a`
 Kom en aften — kom en dag
 Så skal vi nok
 snuppe en Lambeth Walk

Hver en lille Lambeth-gut
 Med sin lille Lambeth-snut
 Så skal de nok
 snuppe en Lambeth Walk — hej!

Se, hvor det hele glider
 Vi gør kun det, vi gider
 Ta`nu og smut forbi dør

Kom dør

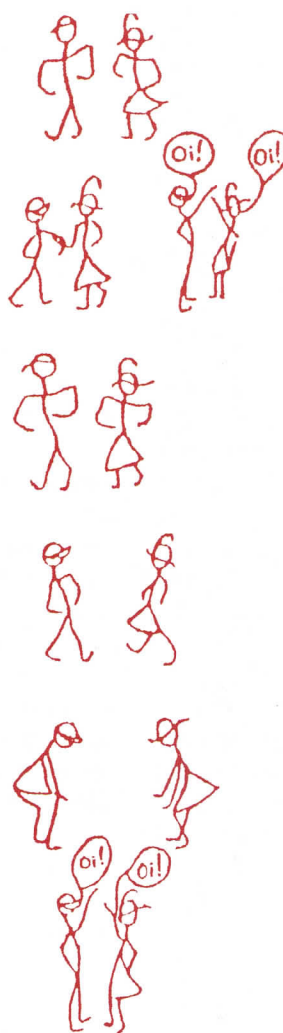
Bli`der

Er du først i Lambeth a`
 Kom en aften — kom en dag
 Så skal du nok
 snuppe en Lambeth Walk

Kom et smut til Lambeth a`
 Kom en aften — kom en dag
 Så skal vi nok
 snuppe en Lambeth Walk

Hver en lille Lambeth-gut
 Med sin lille Lambeth-snut
 Så skal de nok
 snuppe en Lambeth Walk — hej!

Er du først i Lambeth a`
 kom en aften — kom en dag
 Så skal du nok
 snuppe en Lambeth
 snuppe en Lambeth Walk — hej!

1.
 Stil dig ved siden af din partner, berren står til højre. 8 skridt fremad (4 takter), swing armene i bedste Cockney-stil.

2.
 Tå binanden under den ene arm og gå i rundkreds, 8 skridt til venstre. På slaget 3 i 4. takt råb "oi" og hils Cockney-hilsen.

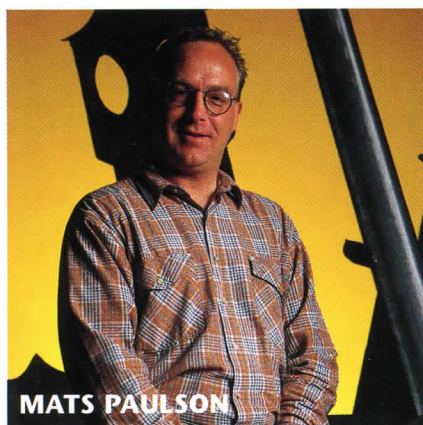
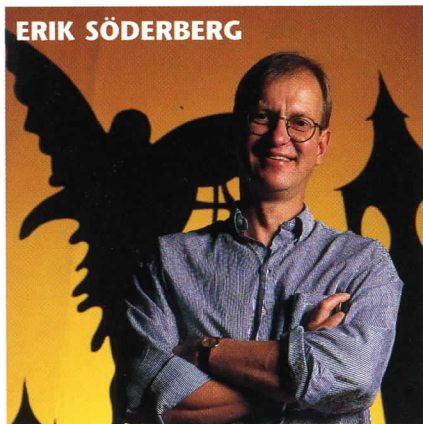
3.
 Stå igen ved siden af binanden. 2 skridt fremad, så 3 hurtige skridt fremad (1 og 2 og 1,2,3).

Gentag (alle 4 takter).

4.
 Stil dig overfor din partner. 3 skridt tilbage, spark ud med benene og på det 3. slag i 2. takt, slå jer på knæene.

5.
 Gå 3 skridt frem mod partneren og på det 3. slag i 2. takt, hils på binanden ved at råbe "oi".

Så gentag 1-5, men undlad bilsnerne og "oi" råbene i vers 1-5.

Lisa Kent **Instruktør og koreograf**

Lisa Kent er uddannet på Bush Davies School of Theatre Arts i England. Karrieren startede med dans, og efterhånden som hun fjede sang og skuespil til, blev det til flere og flere opgaver for TV og på London's West End teatre.

Musicalkarrieren startede for Lisa, som sanger og danser i originalopsætningen af Andrew Lloyd-Webbers "Evita" på Prince Edward Theatre, hvor hun også spillede "Perons elskerinde". Derudover har hun optrådt i "Little Me", "Peter Pan" og senest i "Me and My Girl".

Udover at medvirke i "Me and My Girl", fungerede hun også som koreograf- og instruktørassistent.

Lisa har siden 1988 helt helliget sig arbejdet som instruktør og koreograf. Igennem årene er det blevet til koreografi til en moderne ballet over Mozarts "Requiem" og operainstruktør på Massenets "Cherubin", begge dele i Wien, iscenesættelse af "Me and My Girl" i England, på Metropol Theater i det tidligere Østberlin samt på Pretoria State Theatre i Sydafrika, hvor hun også har været instruktørassistent på opsætningen af den prisbelønnede West End-musical "Crazy For You".

I England har Lisa desuden iscenesat "Promenaid III" og pantomimen "Jack and The Beanstalk", mens koreografi-opgaverne omfatter "Little Shop of Horrors", "The Secret of Adrian Mole" og "The Music Man" for The New Shakespeare Company samt "The Mikado" for The D'Oyle Carte Opera.

Lisa Kent's seneste opgaver omfatter iscenesættelse og koreografi af Århus Musical Trup's opsætning af Hair i foråret 1996, samt en friluftsfest i Regents Park for The New Shakespeare Company - "Paint your Wagon" - i juni 1996.

Erik Söderberg **Scenograf**

Født 1946 i Sverige, hvor han stadig har sin bopæl.

Erik Söderberg startede sin karriere som malerelev på Uppsala Stadsteater i 1966. Han har siden sin debut i 1969, arbejdet som scenograf på teatre i hele Sverige, og siden 80'erne også i Danmark.

Erik Söderberg har lavet scenografi til omkring 100 forestillinger, bl.a. på Malmö Stadsteater, Norrland Operaen, og Stockholmteatrene Dramaten, Riksteatern og Stadsteatern.

Siden 1983 har Erik Söderberg været en populær gæst på Aarhus Teater, hvor han har stået for mange bemærkelsesværdige dekorationer, bl.a. "Den Brændende By", "Jacques og Hans Herre", "Lykke-Per", "Grev af Monte-Cristo", "Hamlet" og "Den forbudte Planet". I 1989/90 lavede han både scenografi og kostumedesign til Shakespeares-projektet på Scala.

Siden har man kunnet se hans dekorationer i bl.a. "Aspects of Love", "Tordenskjold", "Syg Ungdom" samt "Præsidentinderne", og senest i foråret 1996 i Astrid Saalbachs "Det velsignede Barn".

Mats Paulson **Kapelmester**

Mats Paulson sluttede sin uddannelse som musiklærer på Musikhögskolan i Malmö i 1985. Han har desuden studeret kor og orkesterdirigering ved professor Dan-Olof Stenlund på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium i København 1988-92.

Mats underviser på Musikkonservatoriet i Helsingborg og Musikhögskolan i Malmö. Han har været musikalsk leder og dirigent på Nöjesteatern i Malmö på følgende forestillinger: "Sommer i Tyrol", "Me and My Girl", "Pippi Långstrump", "Can-Can" og "My Fair Lady".

Sammen med Svend Skipper var Mats Paulson kapelmester på musicalen "Les Misérables", Østre Gasværk i 1993. Siden 1990 har Mats fungeret som dirigent og kunstnerisk leder af Helsingborgs Koncerthuskor.

Samantha Murray **Koreograf-assistent**

Samantha Murray er født i Yorkshire, England. Hendes uddannelse omfatter The Royal Ballet School, Bush Davies og Guildhall.

Samantha har deltaget i West End produktionen "42nd Street" på Drury Lane, London. Derudover har hun bl.a. medvirket i "My Fair Lady", "Some Like It Hot" med Tommy Steele, "West Side Story" & "Brides for Seven Brothers".

Af TV- og filmarbejde kan bl.a. nævnes "Indiana Jones and the Last Crusade" og "Sherlock Holmes" (Granada TV), samt et utal af reklamer.

Senest har Samantha medvirket i "Me and My Girl" i England. Hvor hun udover at danse også fungerede som koreografisk assistent.

Hanne Gelver **Instruktørassistent**

Hanne Gelters baggrund ligger indenfor klassisk, moderne og jazz. Hun startede sin karriere i dansen i 1966 med et 4 måneders ophold i Japan i et internationalt artist kompagni.

Det blev til 7 år væk fra Danmark – i bl.a. Korea, Indonesien og Hong Kong.

Hanne var i 1½ år medlem af "Ballet of the Virgin Islands" på St. Thomas, hvor hun koreograferede og underviste i ballet & jazz.

I 1976 vendte hun tilbage til Danmark, hvor hun medvirkede i forskellige revyer og musicals bl.a. "Guys and Dolls", "Sweet Charity", "Kiss me Kate" og "A Chorus Line" på Aarhus Teater. Hanne er uddannet fra Aarhus Teaters Skuespillerskole i 1985, og var herefter engageret på Aarhus Teater til 1987. De sidste 11 år har Hanne arbejdet som free-lance.

Mogens Dahl **Alternierende kapelmester**

Mogens Dahl er født 1953, uddannet cand.phil. i musik på Aarhus Universitet 1980, og udgået fra Det Jydske Musik-konservatorium med direktion som hovedfag 1982. Han er siden videreud-dannet bl.a. hos Tamas Vetö, Michael Schönwandt og Jorma Panula.

Mogens Dahl har ved flere lejligheder dirigeret Aalborg Symfoniorkester, Aarhus Symfoniorkester, Radiounderholdningsorkesteret og Odense Symfoniorkester. Udover koncerter er det blevet til en del operaproduktioner samt flere pladeindspilninger, og Mogens Dahl har dirigeret uropførelser af værker af bl.a. Bo Holten, Per Nørgård, Lars Johan Werle og Niels Lindbjerg.

I 1992 var Mogens Dahl kapelmester på Andrew Lloyd Webbers musical "Aspects of Love" på Aarhus Teater.

Tak til

 Vester Kopi

Sponsor for kopiering af manuskripter

Tak til Juhl Sørensen

Klaver og piano leverandør

Maria & Sir John

I. AKT

OUVERTURE

PROLOG

SCENE 1

Weekend i Hareford
Uden tanke for andre end mig
Familiens faste advokat
Pigen og mig

SCENE 2

En engelsk gentleman

SCENE 3

Du ku' hvis du sku'
Hold min hånd

SCENE 4

Du som før holdt fast

SCENE 5

Lambeth Walk

PAUSE

Mayfair

Hareford Hall, Hampshire
Ensemblet

Jaqueline og Gerald
Parchester og familien
Bill og Sally

I Køkkenet

Charles og personalet

I Dagligstuen

Jaqueline og Bill
Bill, Sally og ensemblet

På Hareford kro

Sally

På Terrassen

Bill, Sally og ensemblet

II. AKT

SCENE 1

Se, solen har sin hat på
Tag det med et grin

SCENE 2

Reprise – Du som før holdt fast
Sangen om Hareford
Kloden drejer

SCENE 3

Mod en lygtepæl

SCENE 4

Jagtballet
Finale

Haven ved Hareford Hall
Gerald og ensemblet
Sally

I Biblioteket

Sally
Hertuginde, Bill og ensemblet
Bill og Sir John

Lambeth

Bill og balletten

Hareford Hall

Ensemblet
Ensemblet

Sir John & Charles

Bill, Sally & Gerald

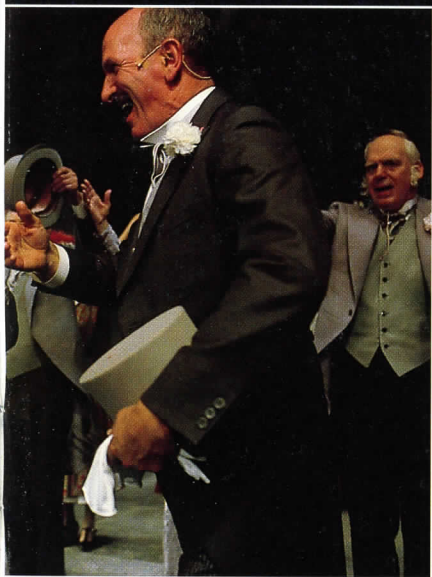
*Hvis De i England vil krydse en stærkt befærde vej, gør De klogt i at tage en hund med.
Ingen englender ville drømme om at køre en hund over.*

ALEC GUINNESS

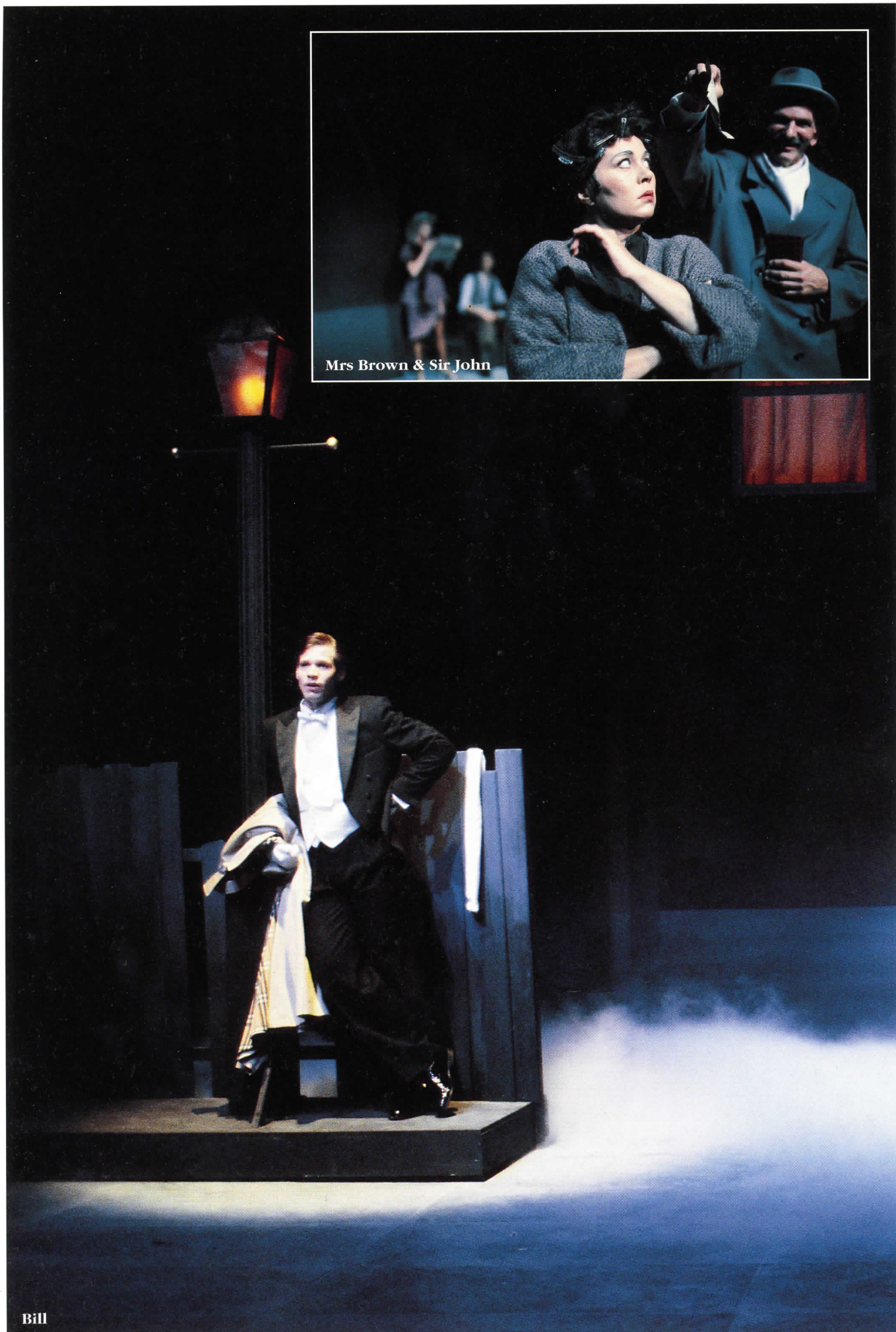
Bill & Maria

Mrs Brown & Sir John

AARHUS TEATER • SÆSON 1996/97

Teaterchef:

Palle Jul Jørgensen

Sekretær:

Tove Laursen

Teknisk chef:

Jørn Walsøe

Skuespillere:

Karen-Lis Ahrenkiel
Camilla Bendix
Dorthe Hansen Carlsen
Merete Hegner
Ellen Hillingsø
Mette Kolding
Anne-Vibeke Mogensen
Lotte Munk
Lone Rode
Elsebeth Steentoft
Merete Voldstedlund
Karen Wegener

Anders Baggesen
Hother Bøndorff
Jens Zachø Bøye
Karl Erik Christophersen
Morten Hauch-Fausbøll
Lars Høy
Ejnar Hans Jensen
Kristian Holm Joensen
Pelle Koppel
Jan Linnebjerg
Victor Marcussen
Mads M. Nielsen
Henning Olesen
Jens Pedersen
Caspar Phillipson
Ulf Stenbjørn
Kim Veisgaard
Bue Wandahl
Ole Wegener

Sæsonens gæsteskuespillere:

Martin Buch Andersen
Aksel Erhardsen
Thera Hoeymans
Lars Junggreen
Kim Leprévost
Johanna Linden
Michael Mansdotter
Ruth Maisie
Jytte Møller
Anne Marie Nørgaard
Trine Pallesen
Aksel Rasmussen
Martin Ringsmose
Waage Sandø

Sæsonens iscenesættere:

Anders Baggesen
Piv Bernth
Kim Bjarke
Asger Bonfils
Jørgen Heiner
Søren Iversen
Eyun Johannessen
Lisa Kent
Kenneth Kreutzmann
Kirsten Peuliche

Sæsonens scenografer & kostumedesignere:

Anette Hansen
Pia Maansen
Peter Bjørn de Neergaard
Marianne Hartvig Nielsen
Marianne Nilsson
Kristian Vang Rasmussen
Erik Söderberg
Kirsten Thomsen
Chr. Tom-Petersen
Jørn Walsøe

Sæsonens oversættere & forfattere:

Per Aage Brandt
Niels Brunse
Michael Buchwald
Nicolaj Cerderholm/Kaare Bjerkø
Hans Kragh-Jacobsen

Klaus Lynggaard
Ann Mariager
Viggo Kjær Petersen
Halfdan Rasmussen
Soya

Sæsonens kapelmestre:

Peter Beck
Søren Dahl
Søren Hansen
Matts Paulson/Mogens Dahl

Koreografi:

Chris Blackwell
Lisa Kent
Assistent:
Samantha Murrey
Hanne Gelver

Dramaturger:

Janicke Branth
Jørgen Heiner

Talepædagog:

Ivan Köhler

Suffi:

Birgitte Hansen
Anette Walsøe
Hanne Wolff

Administration:

Kontorchef Peter Ruben Larsen
Bente Bak
Kis Giver
Helle Hansen
Majbritt Hansen
Ruth Hansen
Jonna Thomsen

Regi:

Overregissør Steen Boutrup
Trine Tue
Jan Bach
Bruno Nielsen-Boreas
Claus Mydtskov
Joe Otterstrøm

Maskinmester:

Jørgen Prip

Smed:

Jens Villesen

Scenen:

Scenemester Kai Johansen
Knud Brodersen
Lasse A. Christensen
Børge Christiansen
Lars Fog
Kjeld Kjær Jørgensen
Jan Holm Nielsen

Snedkersal:

Undermester Bent Jensen
Undermester Villy Kristensen
Undermester Erik Wisler
Jens Andersen
Verner Bang
Lars Bach Hansen
Bent Sørensen

Malersal:

Afdelingschef Anne-Marie Kjær
Ruth Grønborg
Søren Hornemann
Aage Arbjerg

Skræddersal:

Kostumiere Hanne Gissel
Kostumier Mehmet Hilmi
Henny Andersen
Ingrid Brande
Gurli Radich Johansen
Connie Møldrup
Kirsten Thomsen
Viggo Eriksen

Lys & lyd

Chef lys/lyd afdelingen Jens Ravn
Chef lysdesigner Niels Emil Larsen

Kurt Bøje
Andreas Alsing Carlsen
Kim Engelbrecht
Knud Jacobsen
Peder Jacobsen
Bo Høgh Jensen
Jens Holm Larsen
Jesper Ahnfeldt

Rekvisitafdelingen:

Rekvisitiør Viggo Bay
Steen Jonassen

Presse & informationsafdelingen:

Markedsføringschef Leif Due
Agnete Krogh
Katrine Bering Liisberg
Anne Lykke Nielsen

Væksthuset:

Projektleder Carsten Holst

Arkivar:

Per Brinch Abrahamsen

Abonnements- & billetservice:

Abonnementssekr. Finn Schriver
Lone Bergholdt
Bendi Christensen
Aase Kiil Jensen
Jette Rask

Frisører:

Afdelingsleder Britta Nygaard
Lis Zesach Kesje
Rikke Kirkeby
Ellen Margrethe Nielsen
Bente Hytte Rasmussen

Påklædere:

Ritha Stegger Madsen
Helle Ravn
Lars Ryegaard Rasmussen

Kantinen:

Bestyrer Gurli Stjerne Christensen
Hanne B. Jensen
Ruth Juul Pedersen

Vagtmestre:

Knud Steen Bak
Jørn Greffel
Willy Bjerre Pedersen

Kontrol:

Overkontrollør Finn Arentzen
Claus Andersen
Jan Hurup Andersen
Jørgen Andersen
Leif Andersen
Poul E. Christensen
Jan Christensen
Karl Erik Hamborg
John Lange Hansen
Villy Madsen
Hans Otto Manhcke
Ejvind Nielsen
Chr. Møller Sørensen

Programsælgere:

Grit Høgh
Henriette Kiil Jensen
Thomas Kiil Jensen
Helle Jørgensen
Frank Radich
Birgitte Rasmussen

Rengøring:

Inspektrice Inga Konradsen
Lisbeth Andersen
Annelise Andersen
Birgit Geiken
Connie Jacobsen
Ragnhild Jensen
Benedikte Rank
Vera Sandø

Teatertekniske elever:

Benedicte Boesen Balslev
Caspar Ravn

SKUESPILLERSKOLEN:

Rektor Lars Junggreen
Sekretær Grethe Nielsen

Lærere:

Hother Bøndorff
Inge Diensen
Gerald Fischer
Hannah Jacobsen
Birgitte Klit Kjær
Ellen Lunde
Helle Møller
John Schmidt
Per Skriver
Thyge Thygesen
Anne Tolsgaard
Lisbeth Waagner
Sacha World

Periodiske lærere:

Peter Bork
Nikolaj PapaDuke
Finn Hesselager
Eyun Johannessen
Caspar Koch
Carsten Kressner
Victor Marcussen
Henrik Høgh Olesen
Kristine H. Olesen
Jens Ravn
Kim Veisgaard
Merete Voldstedlund
Jens August Wille

Elever:

4. års:

Katja Holm
Ellen Nymann
Lisbeth Wulff
Thomas Bendixen
Tomas Ambt Kofod
Mikkel Vadsholt

3. års:

Dya Hauch
Kirstine Hedrup
Trine Juul-Andersen
Torben Guldberg
Michael F. Sand
Jens Jacob Tyghsen
Thomas Milton Walther
Mads Wille

1. års

Johanne Dal-Lewkovitch
Line Kruse
Kirsti Kærn
Morten Burian-Hansen
Lars Danmark
Morten Schaffalitzky
Mikkel Stubbe Teglbjærg
Ken Vedsegaard

DRAMATIKERUDDANNELSEN:

Rektor Janek Szatkowski
Sekretær Kirsten Bach

Elever:

Claus Beck Nielsen
Troels Christian Jacobsen
Eva Littauer
Tine Scheibelein
Gritt Uldall Jensen